

JENŠTEJN – SATALICE – 9. května

DOPRAVA: autobusem se Smíchovského nádraží do Dobříše (Mníšku)

DÉLKA TRASY: cca 6 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá

Na vycházku se nás sešlo dvacet. Cesta autobusem do [Jenštejna](#) trvala patnáct minut. Po „startovní fotografii“, pod hradní věží Jenštejna, jsme se vydali na trasu do šest kilometrů vzdálených Satalic. Červená TZ nás vedla po pěšinkách a lesních cestách podél [Vinořského potoka](#), jež protéká několika rybníky. Nejprve jsme minuli [Vinořský rybník](#) a po jeho hrázi jsme přešli na druhý břeh potoka.

Potok byl od 30. let 20. století znečišťován těžkými kovy z průmyslových podniků ve Kbelích, znečištění kadmíem patřilo k nejvyšším na světě. Hlavním původcem byl podnik a přidružené letecké opravny. Ve Vinořském rybníku byly zjištěny nejvyšší hodnoty znečištění v celém povodí potoka. Sediment podle analýzy obsahoval 9 t kadmia, 21 t chromu, 15 t mědi, 73 t zinku, 4 t niklu a 1,5 t olova. Koncentrace kadmia v povrchové vrstvě běžně přesahovaly 2 000 ppm. Asanace byla zahájena koncem srpna 1997. Rybník byl odbahněn, místy až do hloubky 1,5 m, aby obsah kadmia nepřevyšoval 25 ppm. Celkem bylo na skládku odvezeno 19 380 t znečištěných sedimentů, finanční náklady činily cca 11,5 mil. Kč.

Po úzké, zelení obklopené pěšině, v těsné blízkosti potoka, jsme pokračovali k [Cukrovarskému rybníku](#).

Celou cestu, od Jenštejna počínaje, nás údolím potoka provázela skaliska hojně rozsetá ve stráni nad potokem. Od Cukrovarského rybníka jsme se na malou chvilku odchytili a prošli se mezi mohutnými pískovcovými bloky, které zde vystupují vysoko nad terén. Skály porostlé mechem, kapradím a drobnou náletovou vegetací vytváří krásnou přírodní kulisu. Za rybníkem jsme přírodní scenerii opustili, došli na okraj obce [Vinoř](#), kde jsme si v příjemně upraveném parčíku odpočali. Uličkou zvanou **V Podskalí** jsme došli k **Pohankově rybníku**, kde začíná přírodní rezervace [Vinořský park](#). Oplývá vším, co k přírodní rezervaci patří – skalnatým údolím s rybníkem, močály a bujnou vegetací. Prochází zde cesta a několik pěšin. My jsme se drželi nadále červené TZ, vedoucí po široké lesní cestě, která na okraji rezervace ústí do stoleté, právě kvetoucí, kaštanové aleje. Pokračovali jsme alejí a na jejím konci

vstoupili do přírodního parku *Satalická bažantnice*, kde jsme se prošli a, u památných stromů na loučce nedaleko kaple sv. Anny, se vyfotili. O pár kroků dál je zastávka autobusu směr Černý most.

Počasí, krásná příroda a přátelská atmosféra. Věřím, že se vycházka všem účastníkům líbila a zamíří sem někdy s přáteli, s vnoučaty anebo sami. Je zde krásně a je to za humny.

Honza Šiml